

Ohjeita aussin TURKINHOITOOON

Karvatupsusta kiinni, nykäisy ja hups karvat irtosivat. Onkos se tosiaan näin helppoa? Helppoa, jos osaa ja vaikeata aloittelijalle. Tässä ohjeita aloittelijoille. Lisäopastusta saa kerhon järjestämiltä kursseilta. Myös kasvattajat neuvovat mielellään kasvattiensa omistajia turkin hoidossa. Alussa nyppiminen tuntuu vaikealta, mutta siihen oppii kunhan vain jaksaa harjoitella. Turkinhitoa ei opi teorialla vaan tekemällä!

Rotumääritelmän mukaan aussin karvapeite on trimmaamaton. Tämä ei kuitenkaan tarkoita sitä, että sen turkki saisi olla hapsottava pehko. Turkkia pitää hoitaa harjaamalla, nyppimällä kuolleet karvat pois ja pesemällä tarvittaessa. Aussin karvapeite koostuu kahdesta erityyppisestä karvasta. Peitinkarva on karheaa ja suoraa. Pohjavilla on pehmeää ja lyhyttä ja sitä ei saa koskaan poistaa (ellei sitä ole todella runsaasti). Ainoastaan kasvunsa lopettanut, kuollut peitinkarva poistetaan.

Hyvin hoidetusta turkista lika ja kura lähtee harjaamalla eikä koiraa tarvitse pestä niin usein. Tämä säästää koiran ihoa kuivumasta liikaa. Kurakelillä riittää tassujen ja mahalustan pesu. Kotikoira eli koira, jota ei näyttelytetä, vaatii siistimisen kolme – neljä kertaa vuodessa. Näyttelykoirat pidetään siistissä kunnossa koko näyttelykauden ajan.

OIKEAT VÄLINEET

Karvapeitteen siistimiseen ei tarvita monia apuvälineitä. Harja, harva kampa, teräväkärkiset sakset riittävät mainiosti. Sormikumit helpottavat työskentelyä. Sormin nyppimällä saa hyvän tuntuman karvapeitteeseen. Kuolleiden karvojen poistaminen ei satuta koiraa. Aussilla karvat ovat löyhemmin kiinni karvatupessa kuin nyppimättömilä roduilla. Rimpuille ja vinkuminen johtuvat siitä, että koira ei ole tottunut moiseen käsittelyyn. Ohennussaksia voi käyttää viimeistelyyn. Trimmerausveitsen kanssa kannattaa olla varovainen. Veitsitrimmauksessa karvat katkeavat helposti, jos veistä käyttää väärin.. Silloin osa karvasta jää karvatuppeen ja saattaa aiheuttaa iho-ongelmia. Näiden työvälineiden lisäksi tarvitaan vielä hyvät kynsileikkurit. Kannattaa satsata kunnon välineisiin. Niitä ei tarvita monia kunhan ne ovat omaan käteen sopivia.

NYPPIMISTEKNIikka

Aluksi koiran turkki harjataan ja mahdolliset takut kammataan auki. Koiraa ei pestä ennen nyppimistä, koska silloin karva on liian liukasta ja erittäin vaikeasti työstettävää. Nyppiminen ei satu, jos se tehdään oikein ja oikeaan aikaan. Pieni tupsu karvaa otetaan peukalon ja etusormen väliin, toisella kädellä pidetään tukeva ote nypittävän kohdan yläpuolella ja nopealla liikkeellä nykäistään karvat pois. Karvat pitää nyppiä aina kasvun suuntaan ja kannattaa työskennellä järjestelmällisesti eikä sieltä täältä nyhtäen. Kasvattajalta kannattaa kysyä milloin ensimmäinen turkin siistiminen olisi hyvä tehdä. Yleensä oikea aika on noin puolivuotiaana, mutta jokaisen koiran turkki kasvaa vähän erilaista vauhtia. Ennen sitä on hyvä opettaa koiransa käsittelyyn, jotta se ei joutuisi paniikkiin trimmauspöydällä.

Aloitus ylälinjasta

Helpointa on aloittaa ylälinjasta eli aloitetaan niskasta, sitten siirrytään selkään ja siitä edelleen kohti hännäntyveä. Selkää nypittäessä on pidettävä huoli siitä, että selkälinja pysyy tasaisena. Kampaamalla usein tarkistetaan ettei selkään jää kohoumia eikä tule koloja. Seiso koiran takana selkää nypittäessä. Silloin on helpompi nyppiä karvat kasvusuuntaan. Kyljissä pidennetään karvaa vähitellen ja mahan alta otetaan vain pisimmät karvat pois.

Selkä- ja helmakarvojen huomaamattomat ylimenot saa parhaiten aloittamalla nyppimisen alhaalta ylöspäin. Ylimmät karvat nostetaan pois tieltä ja harvennetaan kerroksittain muutama karva kerrallaan. Työnjälki kannattaa tarkistaa usein kampaamalla karvat oikeaan asentoon.

Top-knot, kuono ja korvat

Seuraavaksi siirrytään siistimään päätä. Päälleen karvat (muuta karvaa pehmeämpi ja vaaleampi top-knot) kammataan ja nyppitään pisimmät pois. Jos top-knot on liian paksu ja painava, se putoaa koiran poskille. Sen tähden sitä on hyvä harventaa säännöllisin väliajoin. Tällöin uusi kasvava karva pitää top-knottia pystyssä paremmin. Tarvittaessa sitä ohennetaan silmänurkasta korvan juureen. Silmien edessä olevat karvat poistetaan nyppimällä. Saksilla leikatessa ne vähitellen tulevat jäykemmiksi ja lopulta nousevat pystyyn ärsyttämään silmiä.

Käytettäessä trimmausveistä karvoja ei saa katkaista. Kuolleet karvat karvatupessa saattavat aiheuttaa iho-ongelmia.

Kuonosta ja poskilta nypitään karva vähitellen pidentäen kohti kaulusta. Kaulus siistitään nypymällä pidemmät, kasvunsa lopettaneet karvat pois. Tällöin kaulus pysyy karkeana ja tukevana. Kaulus ja rungon karvapeite pitäisi saada huomattomasti liittymään toisiinsa. Leuan alla olevat karvat lyhennetään saksilla.

Korvissa ei saa olla pitkiä karvoja. Korvakarvoja ei leikata vaan korvat siistitään nypymällä. Pidä toisella kädellä korvasta kiinni ja nypi toisen käden peukalolla ja etusormella muutama karva kerrallaan. Seuraa korvan ääriviivoja ja nypi pitkät karvat pois korvan kärjistä noin puoliväliin korvaa. Ympäriältä poistetaan hapsottavat karvat. Yleensä korvakarvat irtoavat helposti.

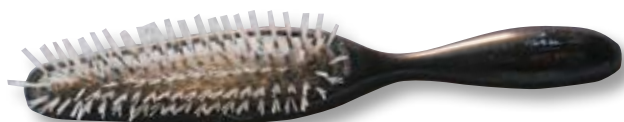

Kaulus

Kaulusta korostetaan harjaamalla se kohti kaulaa ja pöyhitään. Pisimmät karvat nypitään säännöllisesti pois niin, että kaulus kantaa itse itsensä.

Rintaröyhelö

Rintaröyhelö siistitään nyppimällä ainoastaan kuolleet karvat pois. Karvat harjataan alaspäin koko pituudeltaan.

Eturaajat

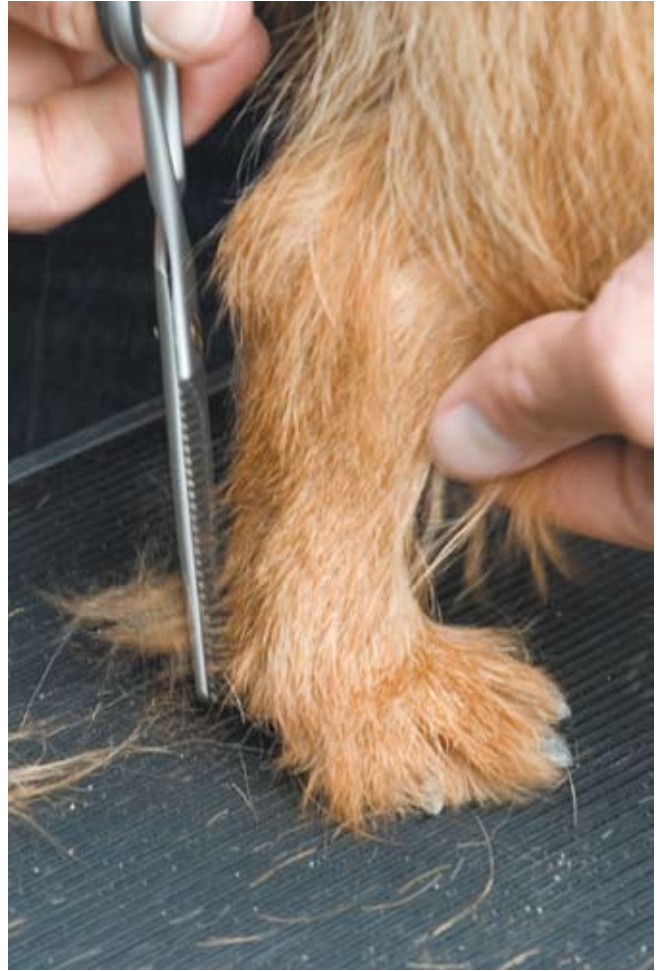

Lapojen päällä oleva usein runsas karvoitus saa näyttämään koiran etuliikkeet raskailta. Lapojen päältä kohti käpäliä karva nypitään asteittain lyhyemmäksi niin että koiran liikkuesssa eteenpäin karvat eivät hapsota ulospäin. Sisäisivulta etujalat siistitään melko lyhyeen karvaan.

Takaraajat ja housukarvat

Takaraajojen housukarvat harjataan alaviistoon ja siistitään nyppimällä. Housukarvojen tulee muodostaa loiva kaari, joka ylettyy kinnerniveleen alapuolelle. Kinnernivel nyppitään kohtalaisen lyhyeksi niin, että sen voi aavistaa housukarvojen alta. Kinnernivelestä alapäin jalka siistitään lyhyeksi.

Käpälat

Aussin käpälat ovat pienet, pyöreät ja tiiviit. Anturakarvat leikataan lyhyeksi. Pienet pyöreäkärkiset sakset soveltuvat hyvin tähän tehtävään. Anturoiden välistä leikataan karvat pois niin, että varpaat jäävät tiiviin näköiseksi. Käpälat siistitään tiheällä trimmausveitsellä lyhytkarvaiseksi ja reunat muotoillaan saksilla.

Kynnet pidetään lyhyinä. Heti pennusta lähtien koira on opetettava sietämään kynnenleikkua. Aussin voi totuttaa pienen kokonsa vuoksi olemaan sylissä selällään kynnenleikkauksen ajan tai jos koira hermostuu jo kynsileikkurit nähdessään niin kannatta opettaa se seisomaan trimmauspöydällä toimenpiteen ajan. Tällöin voi kynnet leikata taivuttamalla jalkaa taaksepäin ja koira ei näe leikkureita ollenkaan.

Häntä

Hännästä nypitään kaikki mikä helposti lähtee ja loput leikataan saksilla. Pitkät pöksykarvat jätetään taakse, ehkä muutamat hapsottavat karvat voi poistaa.. Ilman pöksykarvoja aussin on kuin alasti. Hännän alusta siistitään saksilla.

Vielä kertauksena:

- Kuollut karva nypitään juurineen
 - Nyppiminen ei satu, kun se tehdään oikeaan aikaan
- Opettele ensin sormin. Kun tekniikka on opittu, voi harjoitella veitsen käyttöä.
 - Älä ahnehdi. Nypi pieni tupsu kerrallaan
- Työskentele järjestelmällisesti aloittaen niskasta kohti hännänpäätä.
 - Käytä kampa ahkerasti

Tekemällä oppii ja erehdyksen jälkeen voi aloittaa alusta.
Aussin turkki kun kasvaa huimaa vauhtia.

Australianterrierikerho järjestää silloin tällöin trimmauskursseja,
osallistukaa niihin. Ja aina voi kääntyä koiransa kasvattajan
puoleen ja pyytää neuvoja.

Teksti ja kuvat: Irma Hardén

Taitto: Hanna Juuti